

Doe Het Zelf experimenten

voorspellen onderzoek je zo!

Voorspellen, test uzelf

Pak uw kristallen bol, slik een portie peyote en start de bandrecorder. Beschrijf wat u ziet.

Maar....., 1 moment voordat u gaat slikken. Wat dan, als dit voorbij is. Wat doet u met uw netjes opgenomen uitspraken? Wachten tot er iets gebeurd dat lijkt op uw kristallen bol ervaring? Dat kan lang duren, dat kan kort duren maar u weet nooit of het geen toeval is! Nog afgezien dat wat 'lijken op' precies inhoudt nogal subjectief is.

Toen in de dertiger jaren van de vorige eeuw de vraag ter sprake kwam of precognitie wel echt bestond werd de aloude kaartraad-techniek maar weer eens van stal gehaald: Neem laten we zeggen 16 kaarten uit een pak speelkaarten. Acht met een rode kleur (harten of schoppen) en de andere acht met een zwarte kleur.

Voordat er geschud wordt moet de proefpersoon de volgorde voorspellen waarin de verschillende kleuren in het nog te schudden pak uiteindelijk terecht komen. Schrijf dus netjes op:

1. rood

2. rood

3. zwart

..... etc. etc.

Dit is natuurlijk maar een voorbeeld. Gebruik uw eerste ingeving, desnoods een kristallen bol, ik raad Peyote overigens af. Denk vooral niet na.

Nu dit veilig genoteerd is wordt er geschud, liefst door iemand anders en volgens een gedegen procedure.

Het stapeltje wordt dan met de blinde kant boven op de tafel gelegd en er worden van bovenaf 1 voor 1 kaarten afgenomen en vergeleken met de genoteerde voorspelling. De kans dat u correct bent is voor elke kaart '1 op 2'. Een score van 8 is dus de meest waarschijnlijke. Voor elke score is uit te rekenen wat de kans is dat deze score (of een betere) voorkomt als er alleen van toeval sprake is. Dat is iets ingewikkelder dan gewoonlijk omdat er vantevoren wel bekend is dat er 8 rooie en 8 zwarte in het pak zitten. De kleur van laatste kaarten is niet geheel onafhankelijk van voorafgaande. Maar dat effect is marginaal. Een score van 12 van de 16 zou aanleiding moeten zijn om eens wat verder te testen. Hier kan sprake zijn van een echt kleur-voorspellend vermogen!

Resultaten met dit soort tests zijn over het geheel genomen wel significant althans dat blijkt uit meta-analyses. (Honorton, C. & Ferrari, D. (1989). Meta-analysis of forced choice precognition experiments 1935-1987. *Journal of Parapsychology*, 53, 281-308.)

Maar de testjes zijn dodelijk saai. Voorspellingen in het echte leven (dus buiten het laboratorium) zijn vaak veel spectaculairder en rijker dan alleen maar de kleur van een speelkaart. Kunnen we daar wat mee?

Ja dat kan wel, maar het kost wat meer tijd. Om te beginnen moet u leren uw dromen te onthouden. Dat doet u door elke ochtend even te blijven liggen en te proberen u droom terug te halen. In het begin is dat moeilijk maar, vooral op vakanties zonder wekkers etc., gaat dat steeds beter. Als u de droom hebt opgeschreven dan gaat u naar:

www.parapsy.nl/precognitie. Daar vult u de details over uw droom in. Vervolgens selecteert de computer, volomen toevallig, een plaat, in het jargon de 'doelplaat', uit een grote voorraad in de computer opgeslagen plaatjes. Dat is de plaat waarover u gedroomd zou moeten hebben, een plaat die pas in de toekomst wordt geselecteerd. Dus net als bij het kaartraad-experiment.

Nu is er nog een probleem van de analyse. De vraag is natuurlijk: lijkt uw droom op die door de computer gekozen doelplaat of niet. De computer zelf probeert dat de analyseren door vragen te stellen zoals: 'was het binnen of buiten waar u over droomde?'. En voor alle platen in de computer is dat natuurlijk ooit al vastgesteld. Helaas is deze methode van scoren in de praktijk zeer ongevoelig gebleken. Symbolische overeenkomsten pikt de computer er natuurlijk niet uit. En sommige vragen zijn ook wel heel moeilijk te beantwoorden. In je droom kun je wel van binnen naar buiten zijn gelopen!

Maar er is een betere, helaas wel veel omslachtigere methode om te kijken of uw droom overeenkomt met de doelplaat. Dat gaat met behulp van jureren. Je hebt een jurilid nodig die de doelplaat niet kent, in het jargon 'blind' is, en van de computer 4 platen krijgt opgestuurd (waaronder de echte doelplaat en nog drie willekeurige andere). Het jurilid heeft nu de taak om die ene echte doelplaat op grond van uw droombeschrijving, die ook in de computer is opgeslagen, uit die 4 platen te pikken. De toevalskans op een hit is nu weer exact bekend. Namelijk 1 op 4. Helaas is een hit met een kans van 1 op 4 niet zo uitzonderlijk. We weten dan nog niets.

Je kunt om de kracht van de test te vergroten het gewoon meerdere malen doen. Als je 4 hits op een rij hebt dan is het zeer onwaarschijnlijk dat dit puur geluk is. Een andere benadering is om veel meer platen te nemen om de doelplaat mee te vergelijken. Niet 3 maar bijvoorbeeld 20. Die taak is misschien uit te voeren door Ton Sijbrands (wereldkampioen blind-dammen) maar dat kan 1 gewoon jurylid natuurlijk niet doen. Je kunt het wel, als je familie groot genoeg is, met 4 of 5 juryleden doen. Steeds met 4 platen waarbij de echte doelplaat zit. Als hij bij alle juryleden op de eerste plaats komt dan heb je alweer een aanwijzing dat hier iets bijzonders aan de hand is.

En als je inderdaad bijzondere resultaten boekt kun je altijd een parapsycholoog benaderen die dan in overleg een waterdicht experiment met een mooie onderzoeksvraag probeert op te zetten. Vragen als: Doet u het beter als de sterrentijd tijdens de droom een bepaalde waarde heeft (aannemende dat de meeste dromen plaatsvinden in de ochtenduren). Of is die sterrentijd (local sidereal time) juist van belang als je hem meet op het moment dat de doelplaat voor het eerst getoond wordt. Die vraag is super interessant want we weten wel dat er iets is met die sterrentijd maar we weten niet op welk deel van het proces die

sterrentijd relevant is, tijdens de productie van de voorspelling of tijdens de bevestiging van de voorspelling middels feedback.